

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

En Kunstners Gennembrud (Holger-Madsen, DK, 1919)
Nordisk Films Kompagni

Ns 1425/a (pdf: p. 2–29)
Ns 1425/b (pdf: p. 30–60)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Ben Davis, Pa.

Ikke russiske Raam
ikke russisk Kolorit!

Den Dødes Sjæl.

Filmsskuespil i 2 Afd., 54 Billeder.

P e r s o n e r n e :

Wladimir Romanoff

Sonja Romanoff, hans Moder

Alexander Michailowitsch, Guvernør

Fru Michailowitsch

Feodorowna, deres Datter

Ivan Paschkin, Læge

Sergius Probatinsky, en gl. Virtuos.

Handlingen foregaar i Rusland i vore Dage.

af
Friederis Jacobsen & Peter Nielsen
Sdr. Boulevard P 88³ Gl. Kongvej 171.⁴

1.

Musikkonservatoriets mindre Sal. En ældre Lærer og et Par Censorer overvårer den afsluttende Aarsprøve. Et Par enkelte kvindelige Elever og en Del yngre Mænd er tilstede, deriblandt Wladimir Romanoff, en slank meget smuk ung Mand i Tyverne. Wladimir aflægger netop sin Prøve og komplimenteres af Læreren og Censorerne. - Tekst: den unge Violinvirtuos Wladimir Romanoff bestaar Akademiets Aarsprøve som No. 1. - Lærerne gaar og Kammeraterne ønsker W. til Lykke, enkelte er misundelige og gaar misfornøjede med Udfaldet. Wladimir selv smiler glad og stolt.

2.

Paa Vejen hjemad. Wladimir følges hjemad med en af sine Venner. De møder Sergius Probatinsky, en gammel, forhenværende Virtuos, der af Byens Folk nærmest betragtes som en Original og baade af Ydre og Paaklødning er meget ejendommelig. Sergius ernærer sig ved at handle med Antikviteter, Smykker, gamle Bøger Instrumenter o.l. Vennen gør Wladimir opmærksom paa ham og Wladimir vender sig og kigger efter ham, mens de taler om ham. - Lidt efter passerer de et Køretøj med Feodorowna Michailowitsch og hendes Forlovede Lægen Ivan Paschkin. Feodorowna, Guvernørens Datter, er en yppig russisk Skønhed, mørk af Lød og Haar og rigt klædt. Man ser af hendes Blik, der følger den unge Violinvirtuos, at det ikke er første Gang, hun har lagt Mærke til ham. Nu er det Vennens Tur til at spørge Wladimir, om han kommer i Huset. "Hun er væk i dig, det er da tydeligt nok", siger han

.1

Forsættelse af Billedet 3.

Wladimir spørger sin Moder, om hun ikke har lyst til at komme lidt ind i den friske Luft. Hun svarer jo, han løber ret hurtig over og kommer tilbage hurtigt, begyndt at hjælpe hende, Karlig og omsorgfuld

3a. -

Hedenfor Huset. Wladimir løber. Løber og støtter sin Moder, idet det begyndt. på en Spatsertur

3b. -

Gadeparti. Wladimir og hans Moder møder Sergjus Probatinsky, der hilser og går over for at spørge til hendes Befindende. Hun taler venligt om hende, fortæller glædestrålende om den lykkelige hendes Løn er i Betæddelse af, og hvor stolte hun er af hende. Sergjus nikker: ja ja, har nok hørt Tale om det unge Talent, det skæde glæde mig at se hende blinde til noget stort! Moderen tager det Løfte af Sergjus at hende aldrig, fast ganntes Venkabs Skjel, vil tage Lønnen helt af Lyne, men skal hende bi med Road og Daad, naar hun selv ikke er til mere. Sergjus lover det, rækker hende Haanden og gaar. -

leende og puffer til Wladimir, der udmærket godt ved om sig selv, at de fleste Damer er charmerede i ham, men idet han smiler, dog diskret afviser sin Ven: "Aa Sludder, det passer ikke". Dr. Paschkin er en udpræget Type paa en moderne Videnskabsmand med skarpskaaret energisk Ansigt og kolde, faste Øjne. - Han observerer ikke de Blikke, der veksles. Vognen kører videre og Wladimir spadserer hjem til sin Moder, der venter paa at høre Resultatet af Examen. -

3.

Stue hos Sonja Romanoff, Wladimirs Moder, jævnt borgerligt, men meget propert og hyggeligt. Hun har dækket Bordet med Kager og Vin og venter spændt paa Sønnens Hjemkomst. Sonja Romanoff er en køn, ældre Kone, meget svagelig af Helbred; hun støtter sig til en Stok og man ser allerede i dette Billede, at hun faktisk vandrer paa Gravens Rand. Døren rives op, og Wladimir stormer ind, kysser sin Moder og fortæller hende det straalende Resultat. Moderens Øjne lyser af Glæde og Stolthed. Hun skænker et Glas Vin til Sønnen og ønsker ham en lys og lykkelig Fremtid. Wladimir tager sin Violin frem og viser sin Moder, at det ikke er noget første Klasses Instrument, nej nu haaber han, at den, han arbejder paa hos Violinbyggeren, ganske anderledes vil svare til Idealet: Stradivarius - Modellen.

Wladimir forklarer sin Moder, at han arbejder hos Violinbyggeren paa et Instrument, der forhaabentlig skal nærme sig Idealet: Cremoneseren.

4.

Hos Wladimirs Lærer i Violinbygning. Et Par andre Elever

x
A

er beskæftigede. Wladimir gør netop sit Instrument færdig, efterter Strængene og viser den til Læreren, der erklærer, at den er saa nær op ad Modellen, Cremoneseren, som muligt. Wladimir prøver med sin Bue dens Tone, men er ikke tilfreds. Han ryster paa Hovedet og siger til sin Lærer, idet han peger op paa Modellen. "Det er alligevel ikke det samme, der mangler den Sjæl, som de gamle Instrumenter havde, hvori ligger det?" Læreren klapper ham paa Skuldrene og søger at opmuntre ham, idet han erklærer, at de gamle Violinbyggere tog Hemmeligheden med sig i Graven, det er en uløselig Gaade. Wladimir bliver ivrig, ja men det maa jo kunne lade sig gøre. Jeg vil finde ud af den Hemmelighed, kun derved kan jeg opnaa en lignende Berømmelse som Poganini. Han tager Violinen med sig og gaar.

5.

Hjemme hos Moderen. Wladimir kommer hjem, han er misfornøjet, tager Violinen frem og prøver dens Tone. Moderen lytter henrykt og synes det er saare smukt, men Wladimir forklarer hende, halvvejs irriteret over hendes Misforstaaelse, at det er ikke det, det skal være, det er saare langt fra det Maal, han havde troet at kunne naa denne Gang. Hun vil trøste ham, men afvises. Han siger: "Hvor i Alverden skal jeg dog henvende mig for at faa Klarhed paa den Ting." Moderen betænker sig et Øjeblik og siger dernæst: "Kunde det ikke tænkes, at ~~den~~^{der} gamle *Vew:* Sergius Probatinsky vidste det." Wladimir griber straks Ideen: Jo, Du har Ret, det vil jeg forsøge. Han tager sin Hat, griber Violinen og stormer ud. Moderen faar et Øjeblik efter et Aandensanfald og kan med Nød og næppe stavre afsted ind til sit Soveværelse. -

Wladimir spørger Sergius, 6. Kan man læse Bogen med sig selv.

Sergius siger til ham: "De skal ikke et Øjeblik grunde over det. Butikslokale hos Sergius Probatinsky, mærkværdigt indrettet, fyldt med en broget Vrimmel af Instrumenter, Antikviteter, Montrer med gamle Sølv og Guldsager, Masser af Helgenbilleder paa Væggene o.s.v. Sergius undersøger med en Lup forskellige Rariteter han for nylig har erhvervet sig, anbringer dem derefter paa Plads.

Udenfor Sergius' Butik. Wladimir kommer ud, samtidig standser en Troika med Pavlo og Fedorowna, der agter at køre

De gamle Børn af Probatinsky. Fedorowna ser stærkt foraleget efter Wladimir, der er altfor optaget af sine egne Tanker til Violin i Haanden, ser udefra, at han er ved sit Maal og gaar ind ad Butiksdøren.

hendes, även det var, og hun kender ham. Hun ryster blot paa Hovedet og går uden videre 8. ad Inden

Sergius veuligt imod Wladimir

Sergius kigger op paa Wladimir, der ~~nysgærrigt hænder sig~~, og spørger hvad han ønsker. Wladimir kommer frem med sit Ærinde, pakker sin Violin ud, forklarer at han ikke kan forstaa, hvorfor han ikke kan faa den Sjæl i Tonen, som de gamle Cremonesere havde. "Uden et saadant Instrument bliver man ikke verdensberømt og det vil jeg være" - - - "Kan De ikke løse mig den Gaade?" Sergius ryster smilende paa Hovedet, men siger i et Øjebliks Humor kort efter: Vent et Øjeblik, gaar hen og finder en gammel Bog, slaar op i den og finder et Sted, som han smilende viser den forbavsede Wladimir, der maalløs stirrer paa Bladet:

Ifølge et gammelt Sagn faar den Violin, der opfanger en døendes sidste Suk, den skønneste vidunderligste Tone, som maa gribe ethvert Menneskes Hjærte, men den dødes Sjæl faar ikke Fred, saalænge Violinen bruges.

Wladimir spørger Sergius, om han maa laane Bogen med sig hjem. Sergius siger til ham: "De skal ikke et Øjeblik grunde over det, det er kun gammel Overtro, men kan det mere Dem at læse i den, saa vær saa god." - det højt og helligt, og Feodorowna gaar.

Wladimir takker og gaar. -

9.

Udenfor Feodorowna kommer ud til Hr. Ivan Paschkin, der
 Udenfor Sergius' Butik. Wladimir kommer ud, samtidig
 standser en Troika med Paschkin og Feodorowna, der agter at kø-
 be gamle Smykker af Probatinsky. Feodorowna ser stærkt forelsket
 efter Wladimir, der er altfor optaget af sine egne Tanker til
 at bemærke det. Paschkin observerer det imidlertid og spørger
 hende, hvem det var, om hun kender ham. Hun ryster blot paa
 Hovedet og de gaar sammen ind ad Døren. - Troikoen kører frem.

10.

Hos Sergius. Han modtager de nyankomne Kunder meget høf-
 ligt i sikker Forventning om en god Fortjeneste. Paschkin for-
 langer at se paa nogle gamle Smykker og spørger samtidig Ser-
 gius, der aabner for en Montre, hvem den unge Mand var, der
 nylig gik herfra. Sergius fortæller hans Navn og fremviser for-
 skellige Herligheder, der tages i Øjesyn. Feodorowna bestemmer
 sig og beder derefter Paschkin gaa, da hun har noget at købe
 som han ikke maa se. Paschkin gætter, at det er en Present til
 ham og beder hende skynde sig, idet han gaar ud til Vognen.
 Saasnart han er borte, spørger Feodorowna om den unge Violinist
 er fattig. Sergius bekræfter det, og hun fremtager da i en Hast
 nogle Penge, spørger Sergius, hvad en fin gammel Violin vil

koste, han tager det bedste Instrument, han ejer, frem og hun betaler samt beder ham give den unge Mand den fra en anonym Beundrer, - men endelig holde Tand for Tunge.

Sergius lover det højt og helligt, og Feodorowna gaar.

11.

Udenfor. Feodorowna kommer ud til Dr. Ivan Paschkin, der utaalmodigt venter hende. Hun stiger op i Vognen, der hastigt kører bort. *Begiven*

12.

Køj
Lægen Ivan Paschkin ledsager sin Forlovede, Guvernørens Datter, Feodorowna Michailowitsch, hjem. (Tekst) Gaarden i Guvernørens smukke Privatbolig - Troikaen kører frem. En Tjener lukker op, og Lægen og Feodorowna stiger ud og gaar ind i Huset.

13.

Salon hos Guvernøren, meget stilfuldt og elegant udstyret. Guvernøren Alexander Michailowitsch og Frue modtager Feodorowna og Paschkin, der straks erklærer, at hans Tid absolut ikke tillader ham at blive mere end et Par Minutter. Feodorowna gaar hen til Klaveret og giver sig til at spille, idet hun samtidig spørger Paschkin, om han har Lyst til at høre en ny Komposition, hun har faaet hjem. Guvernøren, der er meget musikinteresseret er straks villig, men til Feodorownas Fortrydelse svarer Lægen, at det absolut ikke er noget for ham, han fortæller Fruen om et interessant Tilfælde, han nylig har haft med en Patient, ser dernæst paa Uhr og bryder op.

konste, han tager det bedste instrument, han ejer, frem og han
består samt beder han give den unge Mand den fra en anden
Bemærker, - men endelig holde Takt for Tunge.
Sergius lover det højt og heiligt, og Teodorowna gaar.

13a - hos Louj's Romanoff, der er meget daarlig,
lidel af stærke Anfald af skindsyge og Lyche
lummeles. Min mindes Samtale med Probatin
sky. tager et Fotograf af sig selv; tager det
uhyggeligt; en Konvuls og skrider ud
Paa Ord til Sergius; Glem ikke disse Løfte
om at tage dem af min Louj's for
des ~~Sværger~~ der paa det sidste. Måske
dette Billedet til min om disse
Louj's Romanoff.

Billedet og Brevet tager; Konvuls, der ligger
til, min skrider Adressen udtryk, men kan
saa ikke overkomme mere. Med stor Brevet
skaber min Dig til af Skriv til til Louj's.

14b. Godeparti; stærkere af Hyemmet.
Wladimir kommer gaar til Markedets Hyemmet.

er stærke vilje, men til Teodorowna fortjelder sig
at det absolut ikke er noget for ham, han fortæller frem og
interessant tilfælde, han vilje har haft med en Patient, der
dermed på Ur og byder op.

14. 2

Hos Dr. Paschkin i hans Modtagelsesværelse. Ivan Paschkin kommer ind, hænger Overtøjet fra sig, ordner forskellige Instrumenter og aabner Døren til Venteværelset. - En Konsultationssøgende, typisk Russer, kommer ind, anvises Plads og undersøges -

* A 15.
Dagligstuen hos Sonja Romanoff. - Wladimir kommer hjem, men finder Stuen tom, kalder, men ingen svarer, gaar dernæst ind i Soveværelset.

16.
Soveværelset. Sonja Romanoff ligger paa Sengen i meget lidende Tilstand, og strækker sine Hænder ud mod Sønnen, bønfuldende ham om Hjælp. Wladimir forfærdes over hendes Tilstand, siger: "Jeg skal straks hente en Læge", giver hende Vand at drikke, retter paa hendes Pude og styrter derefter afsted.

17.

Hos Dr. Paschkin. En anden Patient end i Billede 14 lukkes ud og Wladimir ind. Lægen studser over at se ham, spørger lidt brydsk, hvad han vil. Wladimir forklarer, at hans Moder er meget syg, maaske døende og beder Lægen komme straks. Paschkin erklærer, at han skal komme om en Time, men Wladimir svarer, at det maaske vil være for sent, om han ikke kan følge med straks. Dr. Paschkin siger efter et Øjeblik Betænkning, ja, tager sin Hat og Overtøj og gaar sammen med ham.

18.

Ved Moderens Seng. Lægen ind, fulgt af Wladimir. Han undersøger den syge, der er meget mat, siger et Par opmuntrende Ord til hende og beder Wladimir følge sig til -

19.

Dagligstuen, fotograferet saaledes at man ser Sengen i det andet Værelse - gennem Døraabningen. Dr. Paschkin erklærer i en hviskende Tone, at han maa være forberedt paa det værste. Døden kan ventes hvert Øjeblik, der er absolut intet at gøre. Med Løftet om at se ind senere hen, tager han Afsked og gaar. Wladimir er et Bytte for heftig Sjælekamp, da han er alene. Sorgen over Moderens Dødstilstand er blandet med Tanken om hans egen Fremtid og idet han mindes det gamle Sagn om Violinen, der fik den altbesejrende Skønhed af den henfarende Sjæl, tager han varsomt sin Violin frem, for i næste Nu at gribes af Rædsel ved den Tanke at benytte sig af sin egen Moders Død til Gavn for sig selv. Hans Ærgerrighed og Energi sejrer omsider alligevel over Følelsen og han nærmer sig Soveværelset.

20.

Soveværelset. Wladimir gaar forsigtigt hen mod Sengen med sit Instrument i Haanden. Moderen slaar Øjnene op et Øjeblik og smiler svagt til ham. Han viger uvilkaarligt tilbage, sætter sig ved det lille Bord, hvor han har lagt Bogen fra sig, da han kom hjem, tørrer Sveden af sin Pande og slaar op paa det Sted i Bogen, alle hans Tanker kredser om. Han ser frem for sig med forvildede Øjne, nærmer sig atter Sengen, men standser paany.

21.

Hos Sergius Probatinsky. Sergius pakker den Violin ind, som Feodorowna har købt og som anonymt skal skænkes Wladimir, og gaar -

22.

Sergius paa Vej med Violinen udenfor Wladimirs Hjem.

23.

Soveværelset. - Bogen ligger opslaaet paa det lille Bord. Wladimir kigger i spændt Forventning til sin Moder, der netop nu faar et stærkt Anfald. Han er sikker paa, at det nu er paa det sidste, griber Violinen og holder den hen over hendes Mund. Moderen slaar for sidste Gang Øjnene op, de antager et Udtryk af Forfærdelse, hun forsøger med de famlende Hænder at skyde noget væk fra sig, og synker død om. Wladimir bøjer sig frem, lytter til hendes Hjærte, opdager at hun er død og falder et Øjeblik hulkende sammen, for i næste Nu i febrilsk Extase at gribe Buen og prøve Violinens Strænge. Han spiller i sin overnervøst exalterede Sindsstemning saa skønt som aldrig før og tror, at Sagnet har talt sandt, at han har opnaaet sin Vilje og erhvervet sig den sjæfulde Tone, som vil sikre hans Berømmelse. I sin ophidsede Tilstand lægger han ikke Mærke til, at Sergius staar i Dagligstuen og stirrer paa ham. Wladimir ræddes ved Tanken om, hvad han har gjort, han kan ikke udholde at være ene med Moderens afsjælede Legeme og styrter ud.

24.

I Dagligstuen. Sergius staar omtrent helt henne i Døraab-

ningen, da Wladimir stormer ud, og idet han fremtager Violinen beder han om at tale med ham. - Wladimir forfærdes over at se ham og idet han knuger sin egen Violin ind til sig, løber han sin Vej med bart Hoved.

25.

Soveværelset. Sergius nærmer sig ærbødig Dødslejet, lukker Moderens Øjne til og beder en Bøn for hendes Sjæl. - Han opdager den opslaaede Bog, ryster paa Hovedet, lukker den sammen og stikker den i Lommen, tager derefter et lille Billede af Moderen, der ligeledes staar paa Bordet, og efter først at have set paa det, tager han det til sig og forlader Værelset. -

26.

Udkanten af en Naaleskov. Wladimir kommer løbende med forvildet Udtryk, som om han var forfulgt af en Hærskare af onde Aander. Han sætter sig forpustet paa en Sten, tager Violinen til Kinden og spiller atter, griber sig til Hovedet og styrter videre.

27.

Paa Steppen. Wladimir synker udmattet om, hulker af Sorg og Fortvivlelse. - Violinen falder ned, og rædselsslagen ser han efter om den ingen Skade har taget. Han prøver atter dens Strænge, spiller i sin Extase saaledes, at han for et Øjeblik glemmer al sin Sorg. Saa farer han sammen, græder atter og trykker Violinen til sit Bryst, som om det var et moderløst Barn, han vilde trøste. -

II Afdeling.

28.

Et Aar senere. Den berømte Virtuos fejres.

En Koncertribune med festklædt Publikum. Wladimir Romanoff spiller sine sidste skønne Toner og Publikum er entusiastisk begejstret. Laurbærkranse og Buketter daler for hans Fod. Han fremkaldes atter og atter. -

29.

Et Sideværelse til Tribunen. Wladimir modtager Besøg af Guvernøren og Frue, samt Feodorowna og Dr. Paschkin. Guvernøren og Feodorowna udtaler i varme Ord deres Tak for hans vidunderlige Kunst og den første indbyder ham til en Fest nogle Dage senere. Wladimir, der opfordres ivrigt til at komme af Feodorowna, tager med Tak mod Indbydelsen. Dr. Paschkin holder sig køligt tilbage og pines af Skinsyge ved at se de straalende Blikke, hans Forlovede sender den unge Kunstner. - Guvernøren og Familie bryder op. -

30.

Stort Selskab hos Guvernøren. Modtagelse af festklædte Damer og Herrer i Forværelset, der er udstyret aparte i russisk Stil med ejendommelige Møbler, Billeder o.s.v. - Blandt Gæsterne Wladimir Romanoff, der bydes hjærteligt velkommen af Guvernøren og Feodorowna.

31.

Stor Salon. Der bydes Forfriskninger om af Tjenere. Wla-

dimir er Midtpunktet for Damernes Beundring og Feteren.

32.

Et hyggeligt Hjørne i et Kabinet med Udsigt til Vinterhave, Springvand o.l. Feodorowna og Wladimir sætter sig, de er alene og stærkt forelskede i hinanden. Han ser af hendes straalende Øjne, hvor dybt et Indtryk han har gjort paa hende og erklærer hende sin Kærlighed. Feodorowna kaster sig til hans Bryst og han kysser hende lidenskabeligt. De aftaler, at hun skal hæve sin Forlovelse med Dr. Paschkin næste Dag, samt at han skal indfinde sig hos hendes Fader for at bede om hendes Haand. - De rejser sig, da en Tjener kommer ind og melder ~~Hs. kejserlige Højhed~~ Storfyrstens Ankomst. De gaar hurtigt ud.

33.

Storfyrsten ankommer. Selskabet er samlet for at modtage den celebre Gæst, der gennem Spalier af bukkende Tjenere føres ind af Guvernøren og Frue. I det samme kommer Wladimir og Feodorowna ind i Salonen, mens Dr. Paschkin nærmer sig og forbitret hvisker til hende: "Hvor har du været henne?" - Hun varer tilbage i samme Tone: "Det skylder jeg dig ikke Regnskab for." Han bider Harmen i sig og nøjes med at sende baade hende og Wladimir et rasende Blik. -

Imens præsenteres en Del af Selskabet for Storfyrsten og Turen kommer nu først til Husets Datter, som Storfyrsten hilser hjærteligt paa og dernæst til Wladimir, som modtager en overstrømmende Kompliment og ifølge allerhøjeste Ordre tildeles en Orden af Repræsentanten for det kejserlige Hus. Wladimir er dybt beæret. Guvernøren ledsager Storfyrsten videre og fortsætter Præsentationen.

34.

Et mindre Værelse med Udsigt til Salonen. Paschkin kalder sin Forlovede herind og fordrer hende til Regnskab, spørger om der er noget mellem hende og Romanoff. Hun er fornærmet over hans Maade at tale til hende paa og svarer, at hun ikke vil finde sig deri. I det samme kommer Guvernøren og Frue ind, opdager at det truer med Skandale og forsøger forgæves at mægle. Feodorowna tager sin Ring af og rækker den til Paschkin, der med et iskoldt Buk tager mod den. Fruen er vred paa sin Datter og bebrejder hende hendes Opførsel, men Guvernøren tager sin Datters Parti og erklærer, at naar hun ikke elsker sin Forlovede mere, maa hun have sin frie Vilje. Feodorowna kaster sig om sin Faders Hals og kysser ham. Han gaar dernæst hen til Dr. Paschkin og beklager det skete, men beder ham som altid være en Ven af deres Hus. Lægen takker ham, men beder undskylde, at han trækker sig tilbage og ikke længer kan være nærværende ved Festen. Han gaar.

35.

Dr. Paschkins Værelse. Han kommer hjem, er nervøst ophidset, gaar frem og tilbage mens Tanker om Had og Hævn opstaar i hans Hjerne. Han tænder sig en Cigaret, sætter sig, tager et Billede af Feodorowna, stirrer paa det. Det vibrerer i hans Mundvige af Sorg og Smerte, men han mander sig op, kaster Billedet fra sig og grunder.

36.

Dagen efter. Salon hos Guvernøren. - En Tjener melder Hr.

Wladimir Romanoff, der modtages af Guvernøren og Fruen. Han takker for Festaftenen, og kommer lidt tøvende og genert frem med sit Ærinde, Anholdelsen om Feodorownas Haand. Fruen er meget fornærmet, da hun forstaar Grunden til sin Datters Optræden igaar, men Guvernøren, der længe har set, hvor daarligt hun og Lægen i Grunden passede for hinanden og indser, at dette Parti vil blive en Lykke for hende hele Livet igennem, siger først et Par bebrejdende Ord til Wladimir, og idet hans Ansigt opklares af et velvilligt og forstaaende Smil rækker han samtykkende den unge Mand sin Haand, som Wladimir trykker hjærteligt, idet han lover at ofre alt for at gøre Feodorowna saa lykkelig som muligt. Feodorowna kommer ind i det samme, farer glædestraalende hen til Wladimir, der kysser hendes Haand, søger dernæst at formilde sin Moder, hvilket ogsaa delvis lykkes, saaledes at denne giver sit Samtykke, og Brylluppet fastsættes paa Feodorownas Bøn til om 1 Maaned.

Tekst: Brylluppet fastsættes til om 1 Maaned.

37.

Dagligværelse hos Dr. Paschkin, der, mens han drikker sin The, modtager Aviser og Post. Han bryder et lille Brev, og fremtager 2 Kort. - Wladimir Romanoff og Feodorowna Michailowitsch. (*Aviser.*)

Rasende stirrer han paa dem, knytter Hænderne i afmægtig Harne, er et Øjeblik efter imidlertid saa meget Herre over sig selv, at han kan reflektere over, hvorledes han bedst skal gaa til Værks for at slaa sin Modstander af Marken. Han beslutter sig til, under Venskabs Maske, ved List at opnaa sit Maal: atter at genvinde sin Elskede. - Pludselig faar han den Ide at

søge Oplysninger om sin forhadte Medbejler for om muligt at finde et saarbart Punkt i dennes Fortid. Hans Tanke standser ved den gamle Sergius Probatinsky og han beslutter at opsøge ham.

38.

Hos Sergius Probatinsky. Dr. Paschkin besøger ham, meddeler at han er kommen for at faa noget at vide om den unge Virtuos, som han interesserer sig for og gjerne vilde skaffe en Professorpost ved Akademiet. Han søger at udfritte Sergius, der mistænksomt iagttager ham og ikke vil sige noget, tager Penge frem og tilbyder ham dem, lægger endnu flere til, saaledes at Sergius fristes til at give efter. Omsider bestemmer denne sig og efter først at have taget det højtidelige Løfte af Lægen, at det maa være en Hemmelighed mellem dem, som han giver sit Æresord paa ikke at fortælle nogen som helst, plaprer han ud med Historien om Moderens Død, viser Dr. Paschkin Bogen med det gamle Sagn. Paschkin er ivrig interesseret og skriver det ned, afkøber til Slut Sergius Moderens Portræt, som han fortæller skal reproduceres til et stort Billede som Present og gaar sin Vej tilfreds med Resultatet.

39.

Hos en Kunstmaler. Dr. Paschkin ind, taler med Maleren, der er beskæftiget i sit Atelier, fremviser Billedet af Moderen og udvikler nærmere, hvorledes Maleriet skal se ud -, tager derefter Afsked og gaar -

40.

Paschkins Dagligstue. Et Bud bringer ham en Buket, han betaler, Budet gaar - - Paschkin, der er i elegant Selskabsdress, skriver sit Notat af paa en lille Seddel, som han stikker i Lommen, tager Buketten og gaar.

41.

Guvernørens Salon. Feodorowna sidder ved Klaveret og spiller akkompagnerende Wladimir. Guvernøren og Frue lytter til. En Tjener ind med et Kort til Guvernøren. Spillet afbrydes, da Guvernøren forbavset siger til dem alle tre, at det er Dr. Paschkin, der ønsker at hilse paa Familien. Almindelig Forbavselse. - Guvernøren beder Tjeneren om at lade ham komme - Dr. Paschkin ind et Øjeblik efter, fuldstændig Herre over sig selv og sine Følelser. Han beder Guvernøren og Frue undskylde hans Heftighed forleden Aften, erklærer, at ved nærmere Eftertanke deler han Guvernørens Anskuelse, at han og Feodorowna ikke passer for hinanden, og at han med Tak tager mod det Tilbud fremdeles at være en Ven af Huset. Guvernøren og Frue glæder sig begge over den fornuftige Maade, han tager det paa, og trykker hjærteligt hans Haand, medens hverken Feodorowna eller Wladimir er glade ved den nye Tingenes Tilstand. Navnlig Wladimir betragter ham med afgjort Mistro. Lægen vender sig nu til Feodorowna, bukker smilende for hende og ønsker hende til Lykke idet han samtidig rækker hende Buketten, som hun høfligt og formelt takker for. Han ønsker ligeledes Wladimir til Lykke og siger saa apropos. - - "Jeg fandt igaar en Sentens, som jeg tror vil interessere Dem som Violinvirtuos", tager af sin Lomme

Pæochkin Dagligstue. Et Bød bringer ham en Bøket, han
 betaler, Bødet Gaar - - - Pæochkin, der er i elegant Selskabs-
 dress, skriver et Notat at Gaar en lille Seddel, som han stik-
 ker i Lommen, læser Bøketen og Gaar.

Mladimir bryder op, tager Hæket og gaar efter
 at have afskrevet Lagers Tallet og Hæbet.

42.-

Mladimir kommer hastigt til. Det ser
 forbrændt og irriteret ud. Hans Tænk-
 er optaget af Scenen med Dr. Paschkin. Han
 idet borte.

43

Gad billedet. Mladimir kommer gennem fonden
 sine Tænk, lige paa et Hjørne under hans
 en fattig klasse svagelig gammel Kone, der
 støttes af sin Søn. Han stanker forfærdet:
 Er det et Vorend til mig? god der paa
 hved, Anger et stort Penges stykke op, giver
 det sig selv gamle Kone, der forbrænder sel
 paa ham og skynder sig viden

et Stykke Papir frem og rækker det til Wladimir. Denne læser.

Tekst: Ifølge et gammelt Sagn faar den Violin, der opfanger en døendes sidste Suk, den skønneste, vidunderligste Tone, som maa gribe ethvert Menneskes Hjærte, men den dødes Sjæl faar ikke Fred, saalænge Violinen bruges.

Wladimir blegner, faar næsten ondt, han stikker i en Fart Papi- ret til sig, mens Dr. Paschkin onskabsfuldt smilende iagttager den Virkning, det gør paa ham. Feodorowna spørger hvad der er i Vejen, Wladimir ryster blot paa Hovedet; Ingenting, jeg fik blot ondt, et lille Ildebefindende. - ^{at man herfra hi 49} - Guvernøren foreslaar, at de alle tager paa Udflugt til de nye Naftakilder og Fabrik- ker som han i Egenskab af Stedets højeste Øvrighed skal in- spicere.

Guvernøren, der skal inspicere de nye Naftakilder, ind- byder dem alle til at deltage i Udflugten.

Alle svarer ja - Guvernøren giver Ordre til Tjenere o.s.v.

42.

Ved Indkørslen til Naftakilderne. - Guvernøren og Følget i ~~Treika~~ modtages af et Par Ingeniører, der paatager sig at vise om.

43.

Paa Vej til Anlagene. - Ingeniøren viser et Borehul, tager noget af den udstrømmende Nafta i sin Haand og beder dem be- dømmе dens Bonitet. De gaar videre.

44.

Andetsteds paa Vejen. Dr. Paschkin, der er bagerst, ser

Med Moders Grav. Vladimir med sin
 frygtens og arbejdets sit Sted. Knollet
 ved og heder for hendes Sjæl, men findes
 ingen Fred i sit Sind, ~~hans~~
~~tit op~~ 45-20m 49-5v

den Virkning, det har paa ham. Teodorows spørger hvad det er
 i Vejen, Vladimir svarer blot paa Hovedet: Ingeniør, det er
 blot ondt, og alle i den betragter. - - - Gubernøren fortæller
 at de alle siger paa Ullrich til denne Heltens og Fabrik-
 ker som han i Renkaps at Stedets høieste Gvirkhed skal in-
 spicere: ~~hans~~
 Gubernøren, der skal fortælle de nye Heltens, ind-

Under den alle til at delte i Ullrichen.
 Alle svarer ja - Gubernøren river Ordre til Tjenerne o.s.v.
 ind i det af dem, og de bærer dem

Ved Indkøben til Heltens indberet - Gubernøren og Tjener
 i Trolke modtages at et par Indberet, der passer sig at
 alle om

For Vej til Anstalten. - Indberet viser et Bortskud, Tjener
 noget af den udsættelse ligger i sin Haand og holder den be-
 dannes dem høit. De har videre.

Antagende paa Vejen, Dr. Teodorin, der er beruset, ser

sit Snit til at fjærne sig ubemærket af Selskabet.

45.

Et større Boreanlæg vises frem. - Pludselig sker der i nogen Afstand en kraftig Explosion. Flammerne slaar højt mod Himlen og almindelig Rædsel griber dem alle, de styrter afsted, medens Ingeniøren i en Fart faar travlt med at lukke for Hanen. Man ser Flammerne springe i Hop fra Sted til Sted.

46.

Udenfor Anlagene - - Paschkin fjærner sig i stor Hast. I Baggrunden ses Ildskæret mod Himlen.

47.

Ved Udkørslen. Guvernøren og Familie i Troika drager afsted, mens Flammerne truer med at indhente dem -

48.

Gaarden i Guvernørens Bolig. Troikaen vender hjem. Baade Guvernøren, Frue og Datter, samt Wladimir er nervøst oprevne ved Tanken om den Fare, de lykkeligt er undslupne. - Tjenere hjælper Damerne op i Huset. -

49.5

Wladimir paa sit smukt udstyrede Værelse. Det er Nat, han kommer hjem til sig selv, ødelagt af den forfærdelige Dag, - sætter sig, tager sin Violin frem, vil til at spille paa den, men kan ikke, da han mindes det passerede, tager Sedlen op af

Lommen, stirrer paa den, mindes sin Moders Dødsdag og lægger Violinen fra sig. Hans Nerver er i omtrent ligesaa stærk Bevægelse som den Dag, han tog sin Moders Sjæl i sin Violin, han pines af Samvittighedsnag og Synet af selve Begivenheden viser sig for ham. Han tager sig til Hovedet i Rædsel og Pine.

4/30.6
Bryllupsdagen -- Tekst.-

Ved Udgangen af en Kirke. Vognen holder parat. Døren aabnes, og Brudeparret gaar ud fulgt af Guvernøren og Frue samt Gæster i straalende Uniformer og Damer i grande toilette. Sergius er blandt Tilskuerne og vover sig frem med en stor Buket til Bruden, som han overrækker hende, idet hun gaar til Vogns. Wladimir farer ved Synet af ham let sammen; ogsaa paa denne Dag skal han mindes om det, der stadig piner hans Sjæl -, men han takker med et mat Smil den Gamle -

~~51.~~ 47.

Hjemme hos Sergius, der pakker Violinen, som Feodorowna oprindeligt havde købt til Wladimir, ind, efter først at have læst i en lille Billet saalydende --

Hr. Probatinsky!

Jeg beder Dem først paa vor Bryllupsdag bringe Wladimir Violinen og fortælle Sammenhængen --

Deres ærbødige
Feodorowna Michailowitsch.

Sergius er halvkømt i sin Elegance, men kaster et tilfreds Blik paa sig selv i Spejlet, tager sin Hat og gaar med Violinen.

52. 48

Salonen hos Guvernøren. Brudeparret beser Gaverne, der beundres af flere af Gæsterne. Dr. Paschkin siger til Brudeparret: "Jeg har min Gave hængende paa denne Væg", og peger op paa et stort Maleri, der med et graat Dække over hænger paa Væggen. "Nu skal jeg lade Sløret falde", siger han og trækker i en Snor. Dækket falder og viser Wladimirs Moder paa Dødslejet, mens en ung Mand, der vender Ryggen til Tilskueren spiller paa en Violin. -- Det gør et voldsomt Indtryk paa Brudgommen, han griber frem for sig og synker om. Dr. Paschkin vil som Læge assistere ham, men Feodorowna træder imellem og siger: Lad mig tale med min Mand. Dr. Paschkin erklærer, at der er noget i Vejen med hans Forstand og insisterer paa, at det er uforsvarligt ikke at sende ham bort, men hun faar sin Vilje og Wladimir ledsages ud.

53. 49

I Forhallen. Sergius forklarer sit Ærinde til en af Tjenerne og vises ind ----

54. 50

Kabinettet med Udsigt til Vinterhaven. - Paa Væggen hænger Wladimirs Violin og Bue omgivet af Masser af Blomster. Paa dette Sted, hvor han erklærede hende sin Kærlighed, leder hun ham hen og beder ham for Guds Skyld tilstaa, hvad det er, der piner hans Sjæl. Hun beder ham være forvisset om, at førend han siger alt, faar han ikke Fred i sit Sind og ikke Lykke paa denne Jord. Wladimir er kommen nogenlunde til sig selv igen og

stærkt bevæget ser han op til sin Violin, fortæller hende, hvad han i sin Tid har gjort, hvorfra hans Berømmelse stammer og beder om hendes Tilgivelse. Hun træder forfærdet et Par Skridt tilbage: Det kunde Du gøre! mod Din egen Moder! - Under dette nærmer Dr. Paschkin sig i Haabet om at fremtvinge en Afgørelse og spændt paa, om hun ikke efter dette vil forlade ham. Bag ved ses Sergius Probatinsky. - Wladimir forsikrer, at han længe har angret sin Gærning, "og for at vise Dig, at jeg elsker Dig af hele min Sjæl, ofrer jeg det dyrebareste jeg ejer", siger han, griber Violinen og knuser den for hendes Fod, idet han samtidig falder paa Knæ og beder en Bøn om Tilgivelse for sin Synd og Frelse for sin Moders Sjæl. - Feodorowna der indser, hvor højt hun er elsket, vil kaste sig til hans Bryst, men Dr. Paschkin griber hendes Haand og vil fraraade hende al Samkvem med en saadan Usling! Men nu træder Sergius til og viser Lægen ud: Det er Dem, der har voldt alle Ulykker, De har brudt Deres Æresord om Tavshed til mig, De har benyttet Dem af Deres Viden til at gøre Fortræd, De er en æreløs Pjalt - Gaa øjeblikkelig! - Dr. Paschkin indser, at Spillet er tabt og gaar rasende sin Vej - Wladimir siger til sin Brud, idet han tager Stumperne af sin Violin op: Nu er alt forbi, min Berømmelse er ude. - Nej, siger Sergius, De har svævet i en Vildfarelse. Det er Deres egen kunstneriske Sjæl, der den Aften blev frigjort og jeg beder Dem prøve Deres Kunst paa denne Violin, som Deres Hustru før Deres Moders Død købte til Dem". - Er det sandt, spørger Wladimir - Feodorowna nikker. Han griber Violinen og spiller, mens en Følelse af Befrielse og Lykke stiger op i ham, spiller, mens hans Hustrus Øjne lyser af Tro og

Begejstring og mens den gamle Sergius smilende nikker, og da han slutter, kaster hun sig med Jubel til hans Bryst og deres Læber mødes.

Den døde Sjæl

Ikke russiske Navne ikke russisk Kolorit.

DEN DØDES SJÆL.

Skuespil i 2 Afdl., 54 Billeder.

Stk. Nr.

PERSONERNE:

Wladimir Romanoff.

Sonja Romanoff, hans Moder.

Alexander Michailowitsch, Guvernør.

Fru. Michailowitsch.

Feodorowna, deres Datter.

Ivan Paschkin, Løge.

Sergius Probatinsky, en gl. Virtuos.

.....
Serbiens
Handlingen foregaar i Rusland i vore Dage.

I. Musikkonservatoriets mindre Sal.

Paakl.

Pers. Rekv:

En ældre Lærer og et Par Censorer overværer den afsluttende Aarsprøve.

Et Par enkelte kvindelige Elever og en Del yngre Mænd er til Stede, deriblandt Wladimir Romanoff, en slank meget smuk ung Mand i Tyverne.

Wladimir aflægger netop sin Prøve og komplimenteres af Læreren og

Censorerne.- Tekst: den unge Violinvirtuos Wladimir Romanoff bestaar

Aarsprøven som Nr. 1.- Lærerne gaar og Kammeraterne ønsker W. til

Lykke, enkelte er misundelige og gaar misfornøjede med Udfaldet.

Wladimir selv smiler glad og stolt.

C. gamle Gade
2. Paa Vejen hjemad.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir følges hjemad med en af sine Venner. De møder Sergius Probatinsky, en gammel, forhenværende Virtuos, der af Byens Folk nærmest betragtes som en Original og baade af Ydre og Paaklædning er meget ejendommelig. Sergius ernærer sig ved at handle med Antikviteter, Smykker, gamle Bøger Instrumenter o.l. Vennen gør Wladimir opmærksom paa ham og Wladimir vender sig og kigger efter ham, mens de taler om ham. ^{2/} ~~Lidt efter~~ passerer de et Køretøj med Feodorowna Michailowitsch og hendes Forlovede Lægen Ivan Paschkin. Feodorowna, Guvernørens Datter, er en yppig russisk Skønhed, mørk af Lød og Haar og rigt klædt. ^{2a/} Man ser af hendes Blik, der følger den unge Violinvirtuos, at det ikke er første Gang, hun har lagt Mærke til ham. Nu er det Vennens Tur til at spørge Wladimir, om han kommer i Huset. "Hun er væk i Dig, det er da tydeligt nok!" siger han leende og puffer til Wladimir, der udmærket godt ved om sig selv, at de fleste Damer er charmerede i ham, men idet han smiler, dog diskret afviser sin Ven: "Aa Sludder, det passer ikke". Dr. Paschkin er en udpræget Type paa en moderne Videnskabsmand med skarpskaaret energiske Ansigt og kolde, faste Øjne.- Han observerer ikke de Blikke, der veksles. Vognen kører videre og Wladimir spadserer hjem til sin Moder, der der venter paa at høre Resultatet af Examen.-

3. Stue hos Sonja Romanoff, Wladimirs Mor, jævnt borgerligt, men meget propert og hyggeligt.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun har dækket Bordet med Kager og Vin og venter spændt Sønnens Hjemkomst. Sonja Romanoff er en køn, ældre Kone, meget svagelig af Hel-

bred; hun støtter sig til en Stok og man ser allerede i dette Billede, at hun faktisk vandrer paa Gravens Rand. Døren rives op, og Wladimir stormer ind, kysser sin Moder og fortæller hende om det glimrende Resultat. Moderens Øjne straalere af Glæde og Stolthed. Hun skænker et Glas Vin til Sønnen og ønsker ham en lys og lykkelig Fremtid. Wladimir tager sin Violin frem og viser sin Moder, at det ikke er noget første Klasses Instrument, nej nu haaber han, at den, han arbejder paa hos Violinbyggeren, ganske anderledes vil svare til Idealet: Stradivarius-Modellen. Wladimir forklarer sin Moder, at han arbejder hos Violinbyggeren paa et Instrument, der forhaabentlig skal nærme sig Idealet: Cremoneseren. Wladimir spørger sin Moder, om hun ikke har Lyst til at komme lidt ud i den friske Luft. Hun svarer jo, han henter hendes Overtøj og kommer tilbage hermed, begynder at hjælpe hende, kærlig og Omsorgsfuld.

3 A. Udenfor Huset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir laaser Døren og støtter sin Moder, idet de begynder paa Spadesereturen.

3 B. Gadeparti.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir og hans Moder møder Sergius Probatinsky, der hilser og gaar over for at høre til hendes Befindende. Hun taler venligt med ham, fortæller glædesstraalende, om den Dygtighed, hendes Søn er i Besiddelse af, og hvor stolt hun er af ham. Sergius nikker: "Ja jeg har nok hørt Tale om det unge Talent, det skulde glæde mig, at se ham blive til noget stort!" Moderen tager det Løfte af Sergius at han

Sarver

han aldrig, for gammelt Venskabs Skyld, vil tabe Sønnen helt af Syne, men staa ham bi med Raad og Daad, naar hun ikke er til mere. Sergius lover det, rækker hende Haanden og gaar.

4. Hos Wladimirs Lærer i Violinbygging.

Paakl.

Pers. Rekv:

Et Par andre Elever er beskæftiget. Wladimir gør netop sit Instrument færdig, efterser Strængene og viser den til Læreren, der erklærer, at den er saa nær op ad Modellen, Cremoneseren, som muligt. Wladimir prøver med sin Bue dens Toher, men er ikke tilfreds. Han ryster paa Hovedet og siger til sin Lærer, idet han peger op paa Modellen "Det er alligevel ikke det samme, der mangler den Sjæl, som de gamle Instrumenter havde, hvori ligger det?" Læreren klapper ham paa Skuldrene og søger at opmuntre ham, idet han erklærer, at de gamle Violinbyggere tog Hemmeligheden med sig i Graven, det er en uløselig Gaade. Wladimir bliver ivrig, ja men det maa jo kunne lade sig gøre. Jeg vil finde ud af den Hemmelighed, kun derved kan jeg opnaa en lignende Berømmelse som Poganini. Han tager Violinen med sig og gaar.

5. Hjemme hos Moderen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir kommer hjem, han er misfornøjet, tager Violinen frem og prøver dens Toner. Moderen lytter henrykt og synes det er saare smukt, men Wladimir forklarer hende, halvvejs irriteret over hendes Misforstaaelse, at det er ikke det, det skal være, det er saare langt fra det Maal, han havde troet at kunne naa denne Gang. Hun vil trøste ham, men afvises. Han siger: "Hvor i Alverden skal jeg dog henvende mig for at faa Klarhed paa den Ting?" Moderen betænker sig et Øjeblik

G. Paa Godeer
~~La~~ Han gaar ned
til Sebzins

og siger dernæst: "Kunde det ikke tænkes at vor gamle Ven Sergius Probatinsky vidste det. "Wladimir griber strax Ideen: Jo, Du har Ret, det vil jeg forsøge. Han tager sin Hat, griber Violinen og stormer ud. Moderen faar et Øjeblik efter et Aandenødsanfald og kan med Nød og næppe stavre agstet ind til sit Soveværelse.-

6. Butikslokale hos Sergius Probatinsky,

Paakl.

Pers. Rekv:

mærkverdigt indrettet, fyldt med en broget Vrimmel af Instrumenter, Antikviteter, Montrer med gamle Sølv og Guldsager, Masser af Helgenbilleder paa Væggene o.s.v. Sergius undersøger med en Lup forskellige Rariteter han for nylig har erhvervet sig, anbringer dem derefter paa Plads.

7. Udenfor Butikken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir kommer hastigt gaaende med sin Violin i Haanden, ser udefra, at han er ved sit Maal og gaar ind ad Døren.

8. I Butikken.

Paakl.

Pers. Rekv:

no taller med
Sergius tager venligt imod ham og spørger hvad han ønsker. Wladimir kommer frem med sit Ønske, pakker sin Violin ud, forklarer at han ikke kan forstaa, hvorfor han ikke kan faa den Sjæl i Tonen, som de gamle Cremonesere havde. "Uden et saadant Instrument bliver man ikke berømt i Verden og det vil jeg være"--- Kan De ikke løse mig den Gaade?
Sergius ryster smilende paa Hovedet, men siger i et Øjblinks Humør

Boyer

kort efter: Vent et Øjeblik, gaar hen og finder en gammel Bog, slaar op i den og finder et Sted, som han smilende viser den for= bavsede Wladimir, der maalløs stirrer paa Bladet: Ifølge et gammelt Sagn faar den Violin, der opfanger en Døendes sidste Suk, den skøn= neste vidunderligste Tone, som maa gribe ethvert Menneskehjerte, men den dødes Sjæl faar ikke Fred, saalænge Violinen bruges. Wladimir spør= ger Sergius, om han maa laane Bogen med sig hjem. Sergius siger til ham: "De skal i kke et Øjebli k grunde over det, det er kun gammelt Overtro, men kan det more Dem at læse i den, saa vær saa god."- Wladimir takker og gaar.-

9. Udenfor Sergius Butik. Wladimir kommer ud, samtidig standser en ~~Troika~~ ^{Vidkøbt} med Paschkin og Feodorowna, der agter at købe gamle Smykker af Probatinsky. Feodorowna ser stærkt forelsket efter Wladimir, der er altfor optaget af sine egne Tanker til at bemærke det. Paschkin obser= verer det imidlertid og spørger hende, hvem det var, om hun kender ham. Hun ryster blot paa Hovedet og gaar sammen ind ad Døren.

10. Hos Sergius.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han modtager de nyankomne Kunder meget høfligt i sikker Forventning om en god Fortjeneste. Paschkin forlanger at se paa nogle gamle Smyk= ker og spørger samtidig Sergius, der aabner Montren, hvem den unge Mand var, der nylig gik herfra. Sergius fortæller hans Navn og frem= viser forskellige Herligheder, der tages i Øjesyn. Feodorowna bestem= mer sig og beder derefter Paschkin gaa, da hun har noget at købe, som han i kke maa se. Paschkin gætter, at det er en Present til ham og beder hende skynde sig, idet han gaar ud til Vognen. Saasnart han er borte, spørger Sæxxixxx Feodorowna om den unge Violinist er fattig.

2
7.
bekræfter det, og hun fremtager da i Hast nogle Penge, spørger Sergius, hvad en fin gammel Violin vil koste, han tager det bedste Instrument, han ejer, frem og hun betaler samt beder ham give den unge Mand den fra en anonym Beundrer, -men endelig holde Tand for Tunge. Sergius lover det højt og helligt, og Feodorowna gaar.

11. Udenfor.

Paakl.

Pers. Rekv:

Feodorowna kommer ud til Dr. Ivan Paschkin, der utaalmodigt venter hende. Hun stiger op i Vognen, der hastigt kører bort.

12. Lægen Ivan Paschkin ledsager sin Forlovede, Guvernørens Datter, Feodorowna Michailowitsch, hjem. (tekst) Gaarden i Guvernørens smukke Privatbolig - Troikaen kører frem. En Tjener lukker op, og Lægen og Feodorowna stiger ud og gaar ind i Huset.

13. Salon hos Guvernøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

meget stilfuld og elegant udstyret. Guvernøren Alexandre Mischailowitsch og Frue modtager Feodorowna og Paschkin, der strax erklærer, at hans Tid absolut ikke tillader ham at blive mere end et Par Minutter. Feodorowna gaar hen til Klaveret og giver sig til at spille, idet hun samtidig spørger Paschkin, om han har Lyst til at høre en ny Komposition, hun har faaet hjem. Guvernøren, der er meget musikinteresseret er strax villig, men til Feodorownas Fortrydelse svarer Lægen, at det absolut ikke er noget for ham, han fortæller Fruen om et Interessant Tilfælde, han nylig har haft med en Patient, ser dernæst paa sit Uhr og bryder op.

14. Hos Dr. Paschkin i hans Modtagelseverelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ivan Paschkin kommer ind, hænger Overtøjet fra sig, ordner forskellige Instrumenter og aabner Døren til Venteværelset.-En Konsultationssøgende, typisk Russer, kommer ind, amvises Plads og undersøges.

14 A. Hos Sonja Romanoff,

Paakl.

Pers. Rekv:

der er meget daarlig og lider af stærke Anfald af Aandenød og Hjerterlammelse. Hun mindes Samtalem med Probatinsky. Tager et Fotografi af sig selv, lægger det vmøjsommeligt i en Konvolut og skriver et Par Ord til Sergius: Glem ikke Deres Løfte om at tage Dem af min Søn. Jeg føler at det snart er paa det sidste. Modtag dette Billede til Erindring om Deres Sonja Romanoff. Billedet og Brvet lægges i en Konvolut, der lukkes til, hun skriver Adressen udenpaa, men kan saa ikke overkomme mere. Med største Besvær slæber hun sig ud af Stuen ind til Soveværelset

14 B. Gadeparti i Nærheden af Hjemmet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir kommer gaaende tankefuldt hjemad.

15. Daglistuen hos Sonja Romanoff.-

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir kommer hjem, men finder Stuen tom, kalder, men ingen svarer, gaar dernæst ind i Soveværelset.

16. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

*Myatisk indrettet,
Sodmykhoveds.*

Sonja Romanoff ligger i Sengen i meget lidende Tilstand, og strækker sine Hænder ud mod Sønnen, bønfyldende om Hjælp. Wladimir forfærdes over hendes Tilstand, siger: "Jeg skal strax hente Lægen", giver hende Vand at drikke, retter paa hendes Pude og styrter derefter afsted.

17. Hos Dr. Paschkin.

Paakl.

Pers. Rekv:

Skin syges

En anden Patient end i Billede 14 lukkes ud og Wladimir ind. Lægen studser ved at se ham, spørger lidt brysk, hvad han vil. Wladimir forklarer, at hans Moder er meget syg, maaske døende og beder Lægen komme strax. Paschkin erklærer, at han skal komme om en Time, men Wladimir svarer, at det vil maaske være for sent, om han ikke følger med strax. Dr. Paschkin siger efter et Øjeblik Betænkning, ja, tager sin Hat og Overtøj og gaar sammen med ham.

18. Ved Moderens Seng.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lægen ind, fulgt af Wladimir. Han undersøger den syge, der er meget mat, siger et Par opmuntrende Ord til hende og beder Wladimir følge sig til-

19. Daglistuen

Paakl.

Pers. Rekv:

fotograferet saaledes at man ser Sengen i det andet Værelse -gennem Døraabningen. Dr. Paschkin erklærer i en hviskende Tone, at han maa være forberedt paa det værste. Døden kan ventes hvert Øjeblik, der er absolut intet at gøre. Med Løfte om at se ind senere hen, tager han Afsked og gaar. Wladimir er et Bytte for heftig Sjølekamp, da han er

alene. Sorgen over Moderens Dødstilstand er blandet med Tanken om hans egen Fremtid og idet han mindes det gamle Sagn om Violinen, der fik den altbesjrende Skønhed af den henfarende Sjæl, tager han varsomt sin Violin frem, for i næste Nu at gribes af Rædsel ved den Tanke at benytte sig af sine egen Moders Død til Gavn for sig selv. Hans Argerrighed og Energi sejrer omsider alligevel over Følelsen og han nærmer sig Soveværelset.

20. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir gaar forsigtigt hen mod Sengen med sit Instrument i Haanden. Moderen slaar Øjnene op et Øjeblik og smiler svagt til ham. Han viger uviikkaarligt tilbage, sætter sig ved det lille Bord, hvor han har lagt Bogen fra sig, da han kom hjem, tørrer Sveden af sin Pande og slaar op paa det Sted i Bogen, alle hans Tanker kredser om. Han ser frem for sig med forvildede Øjne, nærmer sig atter Sengen, men standser paany.

21. Kas Sergius Probatinsky.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sergius pakker den Violin ind, som Feodorowna har købt og som anonymt skal skænkes Wladimir, og gaar -

22. Sergius paa Vej med Violinen udenfor Wladimirs Hjem.

23. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bogen ligger opslaaet paa det lille Bord. Wladimir kigger i spændt Forventning til sin Moder, der netop nu faaer et stærkt Anfald. Han

24

~~228~~ Dagligtmaal

Sorgens gaar lidt
frem, hans Haand
som støtter sig til
Bordet, ligger han
i sin Bog, ser
Bogen, ser Tekster
alt

er sikker paa, at det nu er paa det sidste, griber Violinen og holder den hen over hendes Mund. Moderen slaar for sidste Gang Øjnene op, de antager et Udtryk af Forfærdelse, hun forsøger med de famlende Hænder at skyde noget væk fra sig, og synker død om. Wladimir bøjer sig frem, lytter til hendes Hjærte, opdager at hun er død og falder et Øjeblik hulkende sammen, for i næste Nu i febrilsk Extase at gribe Buen og prøve Violinens Strænge. Han spiller i sin overnervøst exalterede Sindestemning saa skønt som aldrig før og tror, at Sagnet har talt sandt, at han har opnaaet sin Vilje og erhvervet sig den sjælfulde Tone, som vil sikre hans Berømmelse. ^{23a} I sin ophidsede Tilstand lægger han ikke Mærke til, at Sergius staar i Daglistuen og stirrer paa ham. Wladimir ræddes af Tanken om, hvad han har gjort, han kan ikke udholde at være alene med Moderens afsjælede Legeme og styrter ud.

24. I Daglistuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sergius staar omtrent helt henne i Døraabningen, da Wladimir stormer ud, og idet han fremtager Violinen beder han om at tale med ham. - ~~Wlx~~ Wladimir forfærdes over at se ham og idet han knuger sin egen Violin ind til sig, løber han sin Vej med bart Hoved.

25. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sergius nærmer sig ærbødig Dødslejet, lukker Moderens Øjne til og beder en Bøn for hendes Sjæl. - ~~Han opdager den opslaaede Bog, ryster paa Hovedet, lukker den sammen og stikker den i Lommen, tager derefter et lille Billede af Moderen, der ligeledes ligger paa Bordet, og efter først at have set paa det, tager han det og forlader Værelset.~~ -

Boen
Bogen
E

Jæder.
Brygger Maderer

Taves frem.

28. Heli Salen,

28.a) Funder paa Triskinen.

28.B) Pindisium Klapper, Funder
Bønkeller. tilbage

28C. Funder bagdus ind;
Sidevarelses!

28
28

26. Udkanten af en Naaleskov.Paakl.Pers. Rekv:

Wladimir kommer gaaende med forvildet Udtryk, som om han var forfulgt af en Hærskare af onde Aander. Han sætter sig forpustet paa en Sten, tager Violinen til Kinden og spiller atter, griber sig til Hovedet og styrter videre.

27. Paa Steppen.Paakl.Pers. Rekv:

Wladimir synker udmattet om, hulker af Sorg og Fortvivlelse.—Violinen falder ned, og rædselsslagen ser han om den ingen Skade har taget. Han prøver atter dens Strænge, spiller i sin Extase saaledes, at han for et Øjeblik glemmer al sin Sorg. Saa farer han sammen, græder atter og trykker Violinen til sit Bryst, som om det var et moderløst Barn, han vilde trøste.—

end 2 Afdeling.28. En Koncerttribune med festklædt Publikum.Paakl.Pers. Rekv:Et Aar senere. Den berømte Virtuos fejres.

Wladimir Romanoff spiller sine sidste skønne Toner og Publikum er entusiastisk begejstret. Laurbærkranse og Buketter daler ned for hans Fod. Han fremkaldes atter og atter.—

29. Et Sideværelse til Tribunen.Paakl.Pers. Rekv:

Wladimir modtager Besøg af Guvernøren og Fruen, samt Feodorowna og

ældre

Dr. Paschkin. Guvernøren og Feodorowna udtaler i varme Ord deres Tak for hans vidunderlige Kunst og den første indbyder ham til Fest nogle Dage senere. Wladimir, der opfordres ivrigt til at komme af Feodorowna, tager med Tak mod Indbydelsen. Dr. Paschkin holder sig køligt tilbage og pines af Skinsyge ved at se de straalende Blikke, hans Forlovede sender den unge Kunstner.- Guvernøren og Familæe bryder op.-

30. Stort Selskab hos Guvernøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Modtagelse af festklædte Damer og Herrer i Forværelset, der er udstyret aparte i russisk Stil med ehendommelige Møbler, Billeder o.s.v. Blandt Gæsterne Wladimir Romanoff, der bydes hjærtelig velkommen af Guvernøren og Feodorowna.

indt.h

31. Stor Salon.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir

Der bydes Forfriskninger om af en Tjener. Wladimir er Midtpunktet for Damernes Beundring og Feteren.

32. Et hyggeligt Hjørne i et Kabinet med Udsigt til Vinterhaven

Springvand o.l.

Paakl.

Pers. Rekv:

Kendiser forbi i Bogen.

Feodorowna og Wladimir sætter sig, de er alene og er stærkt forelsket i hinanden. Han ser af hendes straalende Øjne, hvor dybt et Indtryk han har gjort paa hende og erklærer hende sin Kærlighed. Feodorowna kaster sig til ~~kæmde~~ hans Bryst og han kysser hende lidenskabeligt.

De aftaler, at hun skal have sin Forlovelse med Dr. Paschkin næste Dag, samt at han skal indfinde sig hos hendes Fader for at bede om hendes

*for hende i efter min Forlovelse
af sin Kærlighed
anholder om mig*

[Large handwritten scribble or signature]

[Handwritten text]

[Small handwritten mark]

Haand.—De rejser sig, da en Tjener kommer ind og melder Fyrstens Ankomst. De gaar hurtigt ud.

33. Storfyrsten ankommer.

Paakl.

Pers. Rekv:

Selskabet er samlet for at modtage den celebre Gæst, der gennem Spalier af bukkende Tjenere føres ind af Guvernøren og Frue. I det samme kommer Wladimir og Feodorowna ind i Salonen, mens Dr. Paschkin nærmer sig og forbitret hvisker til hende: "Hvor har Du været henne?"— Hun svarer tilbage i samme Tone: "Det skylder jeg ikke Dig Regnskab for!"— Han bider Harmen i sig og nøjes med at sende baade hende og Wladimir et rasende Blik—Imens præsenteres en Del af Selskabet for Storfyrsten og Turen kommer nu først til Husets Datter, som Storfyrsten hilser hjærteligt paa og dernæst Wladimir, som modtager en overstrømmende Kompliment og ifølge allerhøjeste Ordre tildeles en Orden af Repræsentanten for det kejserlige Hus. Wladimir er dybt beæret. Guvernøren ledsager Storfyrsten videre og fortsætter Presentationen.

34. Et mindre Værelse med Udsigt til Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Paschkin kalder sin Forlovede herind og fordrer hende til Regnskab, spørger om der er noget mellem hende og Romanoff. Hun er fornærmet over hans Maade at tale til hende paa og svarer, at hun vil ikke finde sig deri. I det samme kommer Guvernøren og Frue ind, opdager at det truer med Skandale og forsøger forgæves at mægle. Feodorowna tager sin Ring af og rækker den til Paschkin, der med et iskoldt Blik tager imod den. Fruen er vred paa sin Datter og bebrejder hende hendes Opførsel, men Guvernøren tager sin Datters Parti og erklærer, at naar

After the scene

Mrs. Rury

she gives him

hun ikke elsker sin Forlovede mere, maa hun have sin frie Vilje. Feodorowna kaster sig om sin Faderes Hals og kysser ham. Han gaar dernæst hen til Dr. Paschkin og beklager det skete, men beder ham altid at være en Ven af Deres Hus. Lægen takker ham, men beder undskyldte, at han trækker sig tilhage og ikke længere kan være nærværende ved Festen. Han gaar.

35. Dr. Paschkins Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han kommer hjem, er nervøst ophidset, gaar frem og tilbage mens Tanker om Had og Hævn opstaar i hans Hjerne. Han tænder sig en Cigaret, sætter sig, tager et Billede af Feodorowna, stirrer paa det. Det vibrerer i hans Mundvige af Sorg og Smerte, men han mander sig op, kaster Billedet fra sig og grunder.

36. Salon hos Guvernøren. (Dagen efter^v)

Paakl.

Pers. Rekv:

En Tjener melder Hr. Wladimir Romanoff, der modtages af Guvernørens og Fruen. Han takker for Festaftenen, og kommer lidt ~~xxxxxxxx~~ tøvende og genert frem med sit Ærinde, Anholdelsen om Feodorownas Haand. Fruen er meget fornærmet, da hun forstaar Grunden til sin Datters Optræden i Aftes, men Guvernøren, der længe har set, hvor daarligt hun og Lægen i Grunden passede sammen, indser at dette Parti vil blive en Lykke for hende hele Livet igennem, siger først et Par bebrejdende Ord til Wladimir, og idet hans Ansigt opklares af et Velvilligt og forstaaende Smil rækker han samtykkende den unge Mand sin Haand, som Wladimir trykker hjærteligt, idet han lover at ofre alt for at gøre Feodorowna lykkelig som mulig. Feodorowna kommer ind i det samme,

farer glædesstraalende hen til Wladimir, der kysser hendes Haand, søger dernæst at formilde sin Moder, hvilket delvis ogsaa lykkes saaledes at denne giver sit Samtykke, og Brylluppet fastsættes paa Feodorownas Bøn til om 1 Maaned. Tekst: Brylluppet fastsættes om Maaned.

37. Daglivørelse hos Dr. Paschkin,

Paakl.

Pers. Rekv:

derl mens han drikker sin The, modtager Aviser og Post. Han bryder et lille Brev, og fremtager 2 Kort.- Wladimir Romanoff og Feodorowna Michailowitsch. (Avisen) Rasende stirrer han paa dem, knytter Hænderne i afmægtig Harm, er et Øjeblik efter imidlertid Herre over sig selv, at han kan reflektere over, hvorledes han bedst skal gaa til Værks for at slaa sin Modstander i Marken. Han beslutter sig til, under Venskabs Maske, ved List at opnaa sit Maal: atter at genvinde sin Elskede.-Pludselig faar han den Ide at søge Oplysninger om sin forhadte Medbejler for om muligt at finde et saarbart Punkt i dennes Fortid. Hans Tanker standser ved den gamle Sergius Probatinsky og han beslutter at opsøge ham.

38. Hos Sergius Probatinsky.

Paakl.

Pers. Rekv:

Dr. Paschkin besøger ham, meddeler at han er kommet for at faa noget at vide om den unge ~~Michailowitsch~~ Virtuos, som han interesserer sig for og gerne vil skaffe en Professorpost ved Akademiet. Han søger at udfritte Sergius, der mistænksomt iagttager ham og vil ikke sige noget, tager Penge frem og tilbyder ham dem lægger endnu flere til, saaledes at Sergius fristes til at give efter. Omsider bestemmer denn sig og efter først at have taget det højtidelige Løfte af Løgen,

at det maa være en hemmelighed mellem dem, som han giver sit Eresord paa ikke at fortælle nogen som helt, plaprer han ud med Historien om Moderens Død, viser Dr. Paschkin Bogen med det gamle Sagn. Paschkin er meget interesseret og skriver det ned, ^{gaar} afkøber til Slut Sergius Moderens Portræt, som han fortæller skal reproduceres til et stort Billede som Present og gaar sin Vej med et tilfreds Smil.

39. Hos en Kunstmaler.

Paakl.

Pers. Rekv:

Dr. Paschkin ind, taler med Maleren, der er beskæftiget i Atelieret, fremviser Billedet af Moderen og udvikler nærmere, hvorledes Maleriet skal se ud -, tager derefter Afsked. Gaar.

40. Paschkins Daglistue.

Paakl.

Pers. Rekv:

Et Bud bringer ham en Buket, han betaler, Budet gaar -- Paschkin, der er elegant Selskabsdress, skriver sit Notot af paa en lille Seddel, som han stikker i Lommen, tager Buketten og gaar.

41. Guvernørens Salon.

Paakl.

Pers. Rekv:

Feodorowna sidder ved Klaveret og spiller akkompagnerende Wladimir. Guvernøren og Fruen lytter til. En Tjener ind med et Kort til Guvernøren. Spillet afbrydes, da Guvernøren forbavset siger til dem alle tre, at det er Dr. Paschkins, der ønkser at hilse paa Familien. Almindelig Forbavselse. - Guvernøren beder Tjeneren om at lade ham komme - Dr. Paschkin ind et Øjeblik efter, fuldstændig Herre over sigeselv og sine Følelser. Han beder Guvernøren og Fruen undskylde hans Heftig-

ingeborg
guar med
Blomster.

hed forleden Aften, erklærer, at ved nærmere Eftertanke deler han Guvernerens Anskuelse, at han og Feodorowna ikke passer for hinanden, og at han med Tak tager mod Tilbudet fremdeles at være Ven i Huset. Guvernøren og Fruen glæder sig begge over den fornuftige Maade, han tager det paa, og trykker hjærteligt hans Haand, medens hverken Feodorowna eller Wladimir er glade ved den nye Tingenes Tilstand. Navnlig Wladimir betragter ham med afgjort Mistro. Lægen vender sig nu til Feodorowna, bukker smilende for hende og ønsker hende til Lykke idet han samtidig rækker hende Buketten, som hun høfligt formelt modtager takkende. Han ønsker ligeledes Wladimir til Lykke og siger saa apropos. -- "Jeg fandt i Gaar en Sentens, som jeg tror vil interessere Dem som Violinvirtuos?" tager af sin Lomme et Stykke Papir frem og rækker det til Wladimir. Denne læser: Tekst: Ifølge et gammelt Sagn faar den Violin, der opfanger en døendes sidste Suk, den skønneste, vidunderligste Tone, som maa gribe ethvert Menneskes ~~Øxix~~ Hjerter, men den dødes Sjæl gaar ikke Fred, saalænge Violinen bruges+ Wladimir blegner, faar næsten ondt, han stikker i en Fart Papiret til sig, mens Dr. Paschkin onskabsfuldt smilende iagttager den Virkning, det gør paa ham. Feodorowna spørger hvad der er i Vejen, Wladimir ryster blot paa Hovedet: Ingenting, jeg fik blot ondt, et lille Ildebefindende. Wladimir bryder op, tager Afsked og gaar, efter at have afslaaet Lægens Hjælp.

42. Udenfor Indgangen til Guvernørboligen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir kommer hastigt ud. ser sig forskrækket og uroligt tilbage. Hans Tanker er optagne af Scenen med Dr. Paschkin. iler bort.

43. Gedebillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir kommer gaaende fordybet i sine Tanker, lige paa et Hjørne møder han en fattig klædt svagelig gammel Kone, der støttes af sin søn. Han standser forfærdet, er det et Varsel til ham?, gaar derpaa hen, tager et stort Pengestykke op, giver det til den gamle Kone, der forbavset ser paa ham og skynder sig videre.

44. Ved Moderens Grav.

Paakl.

Pers. Rekv:

Wladimir nærmer sig frygtsomt og ærbødigt til Stedet, knæler ned og beder for hendes Sjæl men finder ingen Fred i sit Sind.

45. Wladimir paa sit smukt udstyrede Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Det er Nat, han kommer hjem til sig selv, ødelagt af den forfærdelige Dag, - sætter sig, tager sin Violin frem, vil til at spille paa den, men kan ikke, da han mindes det passerede, tager Sedlen op af Lommen, stirrer paa den, mindes sin Moders Dødsdag og lægger Violinen fra sig. Hans Nerver er i omtrent ligesaa stærk Bevægelse som den Dag, han tog sin Moders Sjæle i Violinen, han pines af Samvittighedsnag og Synet af selve Begivenheden viser sig for ham. Han tager sig til Hovedet i Rædsel og Pine.

46. Bryllupsdagen ----Tekst.-

Paakl.

Pers. Rekv:

Ved Udgangen af en Kirke. Vognen holder parat. Døren aabnes, og Brudeparret gaar ud fulgt af Guvernøren og Fruen samt Gæster i straalende

9

1

Kraftige Matke
Fabriker.

Uniformer og Damer i grande toilette. Sergius er blandt Tilskuerne og vover sig frem med en stor Buket til Bruden, som han overrækker hende, idet hun gaar til Vogns. Wladimir farer ved Synet af ham let sammen; ogsaa paa denne Dag skal han mindes om det, der stadig piner hans Sjæl --, men han takker med et nat Smil den Gamle --

47. Hjemme hos Sergius,

Paakl.

Pers. Rekv:

der pakker Violinen, som Feodorowna oprindeligt havde købt til Wladimir ind, efter først at have læst i en lille Billet saalydende: Hr. Probatinsky! Jeg beder dem først paa vor Bryllupsdag bringe Wladimir Violinen og fortælle Sammenhængen ..Deres ærbødige Feodorowna Michailowitsch.

Sergius er halvkomisk i sin Elegance, men kaster et tilfreds Blik paa sig selv i Spejlet, tager sin Hat og gaar med Violinen.

48. Salonen hos Guvernøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Brudeparret beser Gaverne, der beundres af flere Gæster. Dr. Paschkin siger til Brudeparret: "Jeg har min Gave hængende paa denne Væg" og peger op paa et stort Maleri, der med et graat Dække over hænger paa Væggen. "Nu skal jeg lade Sløret falde", siger han og trækker i en Snor. Dækket falder og viser Wladimirs Moder paa Dødslejet, mens en ung Mand, der vender Ryggen til Tilskuerne spiller paa en Violin.-- Det gør et voldsomt Indtryk paa Brudgommen, han griber frem for sig og synker om. Dr. Paschkin vil som Læge assistere ham, men Feodorowna træder imellem og siger: Lad mig tale med min Mand. Dr. Paschkin erklærer, at der er noget i Vejen med hans Forstand og insisterer paa,

Taller 0 30m from ~~March 17~~ 32m
97/50 Reserve

~~1st Overturning fan 80-85~~

~~blast fan ca 8m Reserve~~

~~2nd Overturning fan 135-140~~

~~Seam still 200~~

97/50 March 49 Taller 0 30m from 26m

1st Overturning fan 65-70

blast fan 70-115 ca 8m

2nd Overturning fan 115-120

Seam still 161

Reserve

at det er uforsvarligt ikke at sende ham bort, men hun faar sin Vilje og Wladimir ledsages ud.

49. I Forhallen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sergius forklarer sit Ærinde til en Tjener og vises ind...

50. Kabinettet med Udsigt til Vinterhaven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Paa Væggen hænger Wladimirs Violin og Bue omgivet af Masser af Blomster. Paa dette Sted, hvor han erklærede hende sin Kærlighed, leder hun ham hen og beder ham for Guds Skyld endelig tilstaa, hvad det er, der piner hans Sjæl. Hun beder ham være forvissat om, at førend han siger alt, faar han ikke Fred i sit Sind og ikke Lykke paa denne Jord.

Wladimir er kommen nogenlunde til sig selv igen og stærkt bevæget ser han op til sin Violin, fortæller hende, hvad han i sin Tid har gjort, og hvorfra hans Berømmelse stammer og beder om hendes Tilgivelse. Hun træder forfærdet et Skridt tilbage: Det kunde Du gøre! mod Din Moder! - Under dette nærmer Dr. Paschkin sig i Haabet om at fremtvinge en Afgørelse og spændt paa, om hun ikke efter dette vil forlade ham. Bag ved ses Sergius Probatinsky. - Wladimir forsikrer, at han længe har angret sin Gærning, "Og for at vise Dig, at jeg elsker Dig af hele min Sjæl, ofrer jeg det dyrebareste jeg har", siger han, griber Violinen og knuser den for hendes Fod, idet han samtidig falder paa Knæ og beder en Bøn om Tilgivelse for sin Synd og Frelse for sin Moders Sjæl. - Feodorowna, der indser, hvor højt hun er elsket, vil kaste sig til ~~hans~~ hans Bryst, men Dr. Parschkin griber hendes

Haand og vil fraraade hende al Samkvem med en saadan Usling! Men nu træder Sergius til og viser Løgen ud; Det er Dem, der har voldt alle de Ulykker, De har ~~brudt~~ Deres Æresord om Tavshed til mig, De har benyttet Dem af Deres Videnskab til at gøre Fortrød, De er en æreløs Pjalt - Gaa øjeblikkelig! - Dr. Paschkin indser, at Spillet er tabt og gaar rasende sin Vej - Wladimir siger til sin Brud, idet han tager Stumperne af sin Violin op: Nu er alt forbi, min Berømmelse er ude. - Nej, siger Sergius, De har svævet i en Vildfarelse. Det er Deres egen kunstneriske Sjæl, der den Aften blev frigjort og jeg beder Dem ^{i Provkunsten} prøve Deres Kunst paa denne Violin, som Deres Hustru før Deres Moders Død købte til Dem". Er det sandt, spørger Wladimir - Feodorowna nikker. Han griber Violinen og spiller, mens en Følelse af Befrielse og Lykke stiger op i ham, spiller, mens hans Hustrus Øjne lyser af Tro og Begejstring om mens den gamle Sergius smilende nikker, og da han slutter, kaster hun sig med Jubel til hans Bryst og deres Læber mødes.

+++++